

Tomáš Mařík

Živočichání

Vydalo nakladatelství Nová Forma, 2011
Tiskem Nová Forma s.r.o.
1. vydání

Když mraky

natahují moldánky
příroda
roztahuje úsměv
lidi
deštníky...

tak básník
vytáhne papír, aby skládal.

12.6.2007

Půst

**Umění si odříci
je někdy
největším bohatstvím.**

16.3.2007

(?)

**Závorka
závorku uzavřít
a slova jsou tam, kde mají být
aby neutekla
tam
kde jsou nechtěná**

a proč ostatní nejsou zavřené?

5.4.2007

Spisovatel

**Rodíce knihu
pro život**

**toužím
po její nekonečné pitvě.**

7.6.2007

Svůj?

**Mám
mám se
mám se dobře
mám
a nedám
neumím
netřeba
sám sobě vším
s nikým
se nedělím.**

**Jsem vesmír
i hvězdář zároveň.**

**Mám svou úroveň
v sobě
bez konce
i začátku
i
bez
sebe.**

30.6.2007

Shůry dáno

**Volám:
Medarde
konečně nám kapeš do noty
ale
že dělalo nebe drahoty.**

**Ty kapky ze zlata
vsákla zem nahatá
zvěř
ptáci
i národ hmyzí
raduje se, že padá shůry poklad
vzácně
mokře ryzí.**

26.6.2007

Hračička

Mým dechem ožijí
prosté hračky z klacíků
obrázků
papíru...

když otevřu oči dokořán do nekoupeného
světa
kde vlastnoručně ušití človíčky
s drátěnou kostříčkou
probouzí fantasi...
i prsty se promění a ožijí
ve vrtulník
koně
ptáka
Honzíčka
jehož pomiluje
těž prstová Mánička.

Bez krabic
přeplněných hravě koupenou chudobou
bohatě nabírám ze studny
radostí
s duší věčného dítěte

které umí zavolat:
„dědečku, pojd' sem, tady je krásně žluté
hovínko.“

4.7.2007

Ona

Rozprostřený
všemi
prsty
po
tvých
chtivých
zádech

škrabaje
loudím
slastné
stony
z
tvého
nitra

končím
dlouhým
šimráním
tvého
hebkého
pupíku

čubičko.

19.7.2007

Síto

**Jsou období bouřlivá
a jindy
klid se hostí.**

**To střídání nám prosívá
zbytnělé
od
nezbytností.**

29.9.2007

Proč

muži umírají mnohem dříve, nežli ženy?

Protože musí se ženami žít.

2.12.2007

Já

**Třeba jsem ten
jak se jevím
třeba ne
a to se neví
třeba prase
třeba
cud
třeba nemám
tenhle
pud
třeba Marťan
co zde slídí
třeba pako
jeden z lidí
tak si vyber
je to fuk
třeba ani nejsem
kluk.**

1.12.2007

Lež je, žel

Lež
má krátké nohy
však ujíždí(pansky) na saních
uříčené pravdě
pak strouhá škodolibě mrkvičku
a ve tváři
je samý smích.

Však ukáže se
jednou
Tam
až čas se lidem zastaví -
pravdě
úsměv ze rtů, nezakryje mrak
a lež?
ta zmrzne ve škleb ledový
a dobře jí
tak.

23.12.2007

Neví

**Bez křídel a létá
nikdo neví jak.**

**Něrekl mu nikdo:
nejsi anděl
ani pták.**

7.1.2008

Snít, či nesnít?

**Sni
neb snem je člověk
živ.**

**Snít
je někdy krásnější
než žít.**

**Než
nepohladiš
sen.**

**Tak
život bděn
i sněn
patří si nerozlučně
jak k noci
patří den.**

9.1.2008

Na pouti

Cink
cink
kdo nastoupí
neprohloupí
u pokladny, když sen si koupí
a
jedem...

tak zatočí se svět
a děd
i vnuk
či
malá slečna
odletí
(byť na chvíli)
do závratného nekonečna...

7.1.2008

Jako v hospodě

**Pro můj skutek
smutek
utek
dostal totiž
u mne
plůtek
bez vrátek a s dogou za ním.**

**Hle
začínám
pousmáním...:)**

19.1.2008

Misskám

Tak
skončilo nám klání
a miss je tu nová
hubená
(jak jinak)
že za bič se schová
to
nuda
ať maláčná
či zapletená
jedno jest
kdo rozezná je časem – všechna čest
než kšeft je kšeft
a pipky chtějí zobat
a jejich kluci
můžou se jít schovat
teď nastávají kráskám časy jiné
tělíčka vystaví
na molu, gauči, na mašině
jak pózy
lepký foťák zavelí
tu pochlubí se
prsy
tváří
zadkem
a přežrané mrkvi, dvěma jogurty
za den
těm co mají
vlezou tam i zadem

**a nenasytný bulvár vcucne novou potravu
tak držte si holky
kloboučky
i postavu.**

3.2.2008

Krafna

**Muž s'at
kdo kat?**

**Pro mečení ženy
ocitl se
v nápojovém opojení.**

**A zkuste mu to
vyčítat.**

16.2.2008

Tak

Lide

smrt na tebe přijde

co pak

z pachtění ti zbyde

nic

a přec

stavíme si pevnou klec

v které, byvše bachařem i vězněm

žijíc,

život, sobě vezmem.

8.3.2008

Chtíč

**Tuze žádostivý důchodce
podlehl
koupi nové knihy.**

9.3.2008

Tepláky?

Jistě.

**I fešák
nosi tepláky
ale čisté, bez kolen
a taky ne
každý den
tak
přiměřeně
s citem.**

**Jinak splývá v očích ženy
s otahaným
shitem.**

9.3.2008

Pořád stejně jiné

**Moudře zralá žena
nestárne
jen se mění způsob její krásy.**

Máme rádi klasiku

**Svítá
a Temno
mezi
námi.**

**Ztěžkla víčka
únavou
nad temnými dějinami.**

30.3.2008

Dekórum

**Pod kytky
mě vyfíknou.**

**Co by tomu
jinak
řekli červi.**

29.5.2007

Mé kurikulum, víte?

Autor

Narodil se na Štvanici
ostrově
co básník
ve vinárně – Žižkově
viděl
padesáte jar a kus
osmero
již v zajetí je, neodbytných múz
on živ je prací rukou svých
a smích
zachová si bohdá
do chvil, člověčensky posledních.

12.4.2008

Hrb drb

On ví
poví
slovy
loví
duše
ruše
vše
kšá
tiše
skryt
vryt
vřed
v řiť
lez
teď
med
hned
nůž
mna
ruk
kaz
šuk
i jas
i múz
jsa
chmur
a
mráz.

**Jak
běs
je
v něm
co
rád
těž
smát
tu křiv
kdo
ví
kde
chyb
on má..**

**v hrud'
dut**

**kdo
dá**

**by
buch
buch
buch
jak
já
i
ty...**

24.4.2004

Pohřeb

**I semínka
se pohřbívají
v zem**

**a hle
jaký div se stane
mine li
noc
a den
noc
a den...**

**z klasů zrní
mlýn
a bochánky teplé, nadýchané
zasytí duši hladovou
všech mužů
dětí
žen.**

**Je dobré
být plodně pohřbeným.**

27.4.2008

Kdybych tak

uměl štěstí
básní
lidem přivolat

psal bych
psal
jen
psal... a pad.

28.4.2008

Člověče

Slyš

**tlukot
země...**

**poklekní, pohlad'
ucítíš**

**jste svoji
navždy**

víš?

3.5.2008

Poslední pád

Vždy opilý z vнад
i zrad
ale rád jsem v ně sám spad
ať mlád
či tělem plným vad...
ten hlad
po vůni mléčných čokolád
jsem zvlád
co had
jenž každý něžný chlad
ztek, jak toku chtivý hrad...
já vpad
a zmocnil se všech stád
i brad
své ruce v ně klad
nic řád
jen chťíc o klíč, ne napořád
tu panen slad
ztad
já chtivě krad
a česal plodů sad
až
pojednou chřad
s sebou vád
ne vlád
už není živých rad
to pád...
a z temných duší smrad
- tu Hád.

3.6.2008

Jen sviť

**Usmíváš se
slunce
a já, ti odhaluji celého člověka
protože
smích léčí.**

13.7.2008

Rada

Vidím
nic
za víčky...

a kdosi říká

že se dají
i
otevřít.

27.7.2008

Vůně vůní

Tvé slzičky
naše paní
potěšení
prosté.

Pozvaly nás
k milování
a teď si kosy
koste.

2.8.2008

Touha štěně

Ano

jsem tvé štěně

a tak rádo se hladím...

když ti papám z ruky, tak jsem přímo k nezastavení

pak

své napucnuté břicho, jako soudek

převalen blaženě na záda,

nabízím

abys mě tak báječně jemňounce škrabala

(jak jen ty

to umíš)

až se blahem počurám

jako vždy

když

vyhoviš mé nesmírné touze

po tvém pohlazení

a žrádle.

-

na slova - štěně, soudek, pohlazení

9.9.2008

Otevřené oči

**Kapka deště
a v ní
celý
svět...**

**kdo nevidí
může
jenom závidět.**

20.9.2008

K zamyšlení

**Ostrým jazykem
prořízlou pusou**

**nenecháváš na mně nitku suchou
prý
pravidelná, studená sprcha
utužuje manželství.**

**Ach,
teplý domove...**

7.10.2008

Podzim

Podzim za podzimem
padá
a hle
mám křížků plná záda.

I plný zuby, svých stařeckých bolů
tak ve sklípku
spláchnu
zas další, smutnou kapitolu.

15.10.2008

Přání

**Dva čůpky
kdysi
dnes, dospělé rysy
i vlasý nějak nakrátko**

**tak být, jen na chvíličku
v duši**

zase děvčátko...

28.10.2008

Domov

Tak pojď, broučku
a kampak si poletíš: do peklíčka
nebo do nebíčka?

A v černě vytečkovaném kabátku,
lechtavě šplháš
po mém prstu
až
na jeho lákavě vystrčené břicho
tam se rozhlédneš do širého světa
a jako vždy
si vybereš

slunce...

2.11.2008

Děšť

**Umřely kapky
jedna
v druhé**

**nebe je rodit
opět bude**

**umírat záhy
je úděl jejich**

**životem - let
pár minut
skvělých.**

9.11.2008

Čas

**Stojím
frontu
na čas**

**drahý
ale je**

nestihám

**tak musím
trpělivě
hodinu
za
hodinou
čekat
a
čekat**

**zdá se
že prodavač
má času
dost**

konečně

Kolik ho chcete?

Alespoň hodinku navíc, denně.

**Dám půl hodiny
z toho půl pro mě.
Souhlas?**

Ano.

**Tak mi to podepište –
čtvrt hodiny denně navíc
+ všimné.
Na 30 dnů.**

Děkuji a nashledanou.

Další.

**Po sedmi a půl hodinách ve frontě
mě děsně bolely nohy.**

Jdu si lehnout.

19.11.2008

Hra

**Hladina
si lehounce hraje
s mojí tváří**

šplouch

**to jsem se trefil
kamenem**

**a
zase
tiše čekám
až se uklidní**

abych...

16.11.2008

Divnej

Přestalo pršet

promoklý na kost chodím po lese
a nechávám se zmoknout
podruhé

třesu lačně stromy
neb stále
nemám
dost

a doma
ještě oblečený
si pouštím sprchu...

proč?

Nevím

Jen se mi chce vnímat kapky
neskutečně
měkce
hladící
mé oblečené tělo

i nahé.

říjen 2008

Sen novinového papíru

Být tak listím
v listopadu
nemít v těle špínu, zradu
vtisklou strojem
na papír

barevně si žít
i tlít
nalistován jenom - mír.

7.2.2009

Chybíš mi

Vykoupu se v tobě
slunce
jen co se obloha naplní
a zašpuntuje
jarem

nedočkav
tvých hřejivých doteků
i úsměvu, který je tak krásně nakažlivý.

16.2.2009

Jen plačte

**Prodám smutek
mám ho fůru
uděláš si
slznou kůru**

**pláč je třeba
pěstí zdraví
stresu hnedle
duši zbaví**

**jen si neber
smutku moc -
úsměv třeba
den i noc.**

28.2.2009

Sněží

**Natáhnu jazyk, co to jde
do snášejšího se
panenského
krajkoví**

**a nechám se studeně pusinkovat
čistou krásou.**

Hřeje.

20.4.2009

Mé rodné

Vyplazuješ na mě
český jazyk
a já si s ním, s velkým potěšením hraji
no
básník

a protože nesekám hrubky
toužebně šeptáš:
prosím, ještě
ještě
miláčku...

11.5.2009

Maminko, proč jsou některé mraky jak bubáci?

Broučku, i mraky se perou, víš?

**Jen se koukni, uvidíš -
tyhle
jsou bílé, jako peřinka
když načechrá ji maminka
a jindy
ztemní, jak sto čertů
se kterýma není žertu...**

**takové se perou
věší
dokud lidi nepotěší.**

23.8.2009

Svoji

.

Padá list

.

.

.

a zem se těší:

**pomaličku se staneme
jedním
tělem**

**a vyrostete z nás strom,
ze kterého
na podzim budou padat listy**

které...

22.9.2009 22:43

Po větru

Rozfoukám tě, pampeliško,
jako už tolikrát

abych si stále znovu vychutnával
tvou ochmýřenou hlavičku
na stokrát odplouvající do neznáma

tam se staneš zlatým pokladem
země
která ti otevře svou náruč

i
pro nás.

26.9.2009

Smutek

**HUŠ
a navždy utek.**

**Nevím, ale napadla mě
no
třeba hloupost:
nebude tady bez něj
tak trochu
prázdná?**

15.9.2009

S citem

**Květy
slůvek prostých
prosí:**

šlápněte si, ale bosí.

22.10.2009

Únik

Každodenně objímán panely
jádrem z umakartu
i rodinkou
mizím
do jiného světa
pod libovonným nickem,
na který mi nikdy nepřijdou složenky...

je poetický.

24.10.2009 15:02

Čtenářům

A podzim zase tiskne knihy
spoustu knih
list
po listu

ke čtení očima
i nohama listování

jsou všude

země
ta nejpřirozenější knihovna, je ukládá do svých útrob,
kde nejsou k přečtení
lidem
ale copak jsou knihy
jen pro oči lidí?

8.11.2009

Aspoň chvíli

**Na římse tvého čela
motýl
s ním jsi uletěla**

**tělo
zbylo samo, na chvíli
než skončí tvá kratochvíle motýlí.**

24.11.2009

Úsměv

Od ucha k uchu
trhá mi hlavu
ať vzdálen davu
či tonu v ruchu

ozdoba skvělá
za všechny mince
je po mamince
z tátova těla.

28.11.2009 1:14

Přeji

**Ať úsměvy ti krásí líc
ať nezdrtí tě nikdy nic
ať marné útoky jsou zlého
na tobě milou
na milého.**

7.12.2009

Křížek

**A na cestu ti dělám křížek, na čelo
abys došla vždycky do cíle
bez úrazu**

**jen u té poslední
budu mít jistotu, že tě čeká jen nekonečný pokoj**

**ale stejně ti ho udělám
vždyť není jen pro štěstí, je v něm i láska
která se rozdává tak snadno
když člověku
srdce přetéká.**

9.12.2009

Stromy

Větve i hladí
chceš li

jsou živé
jen se podívej na strom jinýma očima
a když pohladíš kůru
jednomu, jedinému
všechny
tě obklopí svým přirozeným citem
kterého si můžeš nabrat, kolik jen budeš
chtít
do otevřeného, bolavého
srdce.

26.12.2009

...

**Teplo tvé duši
přichází
cestou čistých myšlenek.**

6.1.2010 23:26

Jak chutná

**A přiřukneme si na zdraví
pravdou...**

**hm, trochu trpká
rmutná**

**ale když se člověk vpije
časem
jiná mu už nezachutná.**

16.1.2010

Padají

...a víš
že vločky, jsou zmrzlé slzy andělů
když si lidé ubližují

v dešti
se trápí

a stejně
vychází slunce
které zavlaženou zem promění
na koberec květů, které nikdy nepřestanou vonět

tak je i bolestný pláč
k něčemu dobrý

ale plakat, se dá také štěstím.

4.3.2010 1:21

Volání krve

Na půdě jsem našel křídla
vyzkoušel je
padla
byla v truhle po dědovi
časem trochu
zvadlá
tvrdil, že je anděl smrti
létá v noci
k duším
byl jim ústy ku pomoci
když je život
krušil

kapky krve na těch křídlech
svědčí o té
pravdě
dědečku... a já se vznesl
nocí temnou
dravě.

28.4.2009

Bylo - nebylo

Opar tvého dechu
závan hrobní
slova pro útěchu
neosobní
už tu není flaška
co tu byla
ústa pila
pila
pila
pila...

23.5.2004

Troska

**Děravé boty
nudli až k zemi
sedí tu smutně
na kameni.**

**Kdysi byl člověk
teď
duše hnije
vyžebra
propije
a tak si žije...**

6.9.2007

Pozůstalá

Mám
kolem sebe
muže.

To jsem si zase sypala
popel
na
hlavu.

6.11.2007

Poslední slova

Krůpěj krve
za
krůpějí
všechny mokře, lepce hřeji...
miluji
tu barvu rudou
jež si prýští z mojí pumpy
vychutnávám nebe s duhou
pro hodné
i chtivé lumpy
co si s nožem v ruce hrají
koho píchnou
vybírají...
dneska padl ten los
na mě
škoda
už nenabídnu dámě rámě
nevychutnám buchet, šoda
nebudu už zírat v telce
na krváky
na milence
hladit kočce hebkou přízi
mít tak život
další
její
ucpat proudy mojí mízy
jež mi zvolna
umíjejí...

teď jen tiše
na rtech krev mi pění
a já
šeptám

odpuštění...

1.3.2008

Ne

Kdysi
topol urostlý
dnes
bez domova, špína
své chyby si zavinil
však, jen jeho je vina?
Neuměl se bránit
jedu
soudit, s tou co miloval
já to taky nedovedu
a tak
radši, od žen dál...
než
k němu zpět, jenž probouzí se rosou
v papundecku, v parku
opíchaný kosou
bez ženy a tepla, bez knih na policičce
záchodu, co splachuje
bez nádobí
v myčce

tu
dotek
s vůní Givenchy
a hlas, co anděl z ráje:
ke mně pojďte
prosím
pane

k ženě, která zraje
ráno je a třeba sprchy, vyčistit si zuby
žínky, která škrábe, ssaje
vždyť
ten „život“ vás zhubí.

Já
se o vás budu starat, vy budete mým mužem
můžete i pracovat
a hledat štěstí
u žen
vaše ano, stačí
pouze
a já šťastna budu
toužím, po svém naplnění
osít
prázdnou půdu

on
jen tiše, těsno v krku
zašeptal:
ne, dámo
pro mě jsou jen jedny oči
co kdys
mě měly rády...
a svoje
plné bolu, slzí
obrátil se zády.

-

na slova – topol, rosa

6.4.2008

Osamělá

Napiš mi básníku
smutnou
smutnou, jak hřbitovní květ.

Napiš o bříze
již utnou
a nemůže přebolet.

Mé nitro vtiskni na řádky
černě
v temné pozadí.

A nevypravuj pohádky
že kdos
mi jeho nahradí.

8.5.2008

Jen klid

Ach umřít, umřít
jaká slast
už žádnou myšlenku
a slova v ústech

spláchnout ty pláne
širé, pusté
naposledy
být pod obraz.

Bolest

**Nespí
mrouce myšlenkami...
tonoucí
davem
a neustále sami.**

**Dnem
i nocí
bloudí
v sobě.**

**Mnozí, tak blízcí
mně
i tobě.**

4.7.2008

Prosba

Držím tě za ruku
a cítím
tvé srdce

vyzvání
smuteční
zvonkohrou

až
zvoník dohraje, poděkuji
s prosbou:

tuhle už nikdy, prosím.

8.10.2008

Smrt

**A náhle
život
mizí**

**jen
sevřené nitro**

**cit
ryzí**

a nikdy nevyslovené...

7.12.2008

A za dveřmi

**Svíráš dlaň
a ta ti říká všechno
všechno**

ještě to jde...

musí*

23.2.2009

?

Duši
životem rozedřenou
do krve

teď
jen přežít
přežít, tu nekonečnou bouři
s ledovým lijákem
a blesky
bušícími do živého masa...

až

jednou
svitne sluníčko
do krajiny, o kus mého srdce prázdnější

budu to ještě
já?

22.4.2009

Políbení

Polibek bezdomovcův

**je
studený
smutný
nevoní**

**ale ona
věrně dá**

**papírová
z plastu
skleněná...**

2.11.2007

Odchází

Cedí
a cedí

tak
ucpat dírek tisíce
a do krajíce
si kousnout zase s chutí, spolu

a stojím dlouze, bez pohnutí
cedě
mezi zuby:
alespoň řádek, prosím,
když není inkoust, na celou kapitolu.

1.6.2009 0:29

A přeji ti

Až hvězdy
vyjdou ve tvých očích
budu se dívat, jako každý den
jestli některá
nespadne

ve tvých slzách

a moc si budu přát
aby už nikdy
nikdy
nepadaly

ty smutné.

7.6.2009

Spát nedá

Káva

kávy

**spánek
krouží kolem hlavy**

**spát
se myslí nechce**

je těžce...

**život
se nezastaví.**

13.9.2009

Dáš?

**V čepici koruna
a kolem smrad
plazí se po zemi
poklona
chceš li mu dát.**

4.5.2008

Mouklý

**Moukat
v mouce
mouklou
mouku
mouklo by mi
moučně.**

**Moučný
mouce
moukám
moučné –
moučná
moukne:
proč ne.**

5.6.2007

Krávo

Jsi kravěnka užitečná
dáváš mi své mlíčko
i z jogurtů
s chutí strhnu
už po ránu víčko.

Tvé masíčko vychutnávám
zdravě
se salátem
s tvou kůží si
nožem hraji -
vydělaným plátem.

Tvoje oči svojí hloubkou
předčí mnohé lidi
být řezníkem
(po tvém skonu)
do krve se stydím.

8.6.2007

Poslední tanec

Skok sun skok
tak tančí veš
jen si mrško
ještě hřeš.

Tančí s gustem
po mém těle
než tě pošlu
do prdele.

Plác.

11.6.2007

Příjemné sebevraždy

Pistoli na antiperle
přiložím si k puse
jednu
druhou
třetí
čtvrtou
mlsám, kus po kuse.

Slivovicí – žiletkou
páru svoje trubky
při vší snaze
trubky kaze
skáču
školku
hupky...

Ze závratné výšky ega
skáču k tobě
milá.
Budeme si
tou nejbližší
bytostí
co
žila.

-

na slova - pistole žiletka skok

14.7.2007

Kde jsi?

Hledá se mozek
IQ - málo
bylo tam, no
za prd to stálo
ale byl můj a mam ho rád
tak prosím, vrať se
sic budu řvát
už řvu...

V létě se ztratil
vypařen
v báru
dal jsem si pivka
v tom suchopáru
zapomněl brzdit a ráno
Nic
za všechno může
ten blbej hic.

Piju teď vodu a vlažný čaje
fest je mi smutno
v hlavě nic maje
už budu hodnej
tak prosím - vrať se, jsi li můj přítel
budu ti navždycky
jen vody
pitel.

21.7.2007

Hop hop

Skákej holka
jako míček
maluj červeň
do svých líček
skákej školku
jako malá
nebe peklo ráj
do hajá.

Pikáš babu
zase skvěle
nejsi nikdy
piklé tele
honiš se jak
blázen s větrem
Honzou, Pájou, Kájou
Petrem.

Za nesmysly
co se koulí
tělo plné modřin
boulí
za poznáním
co je živé
kotě dravé
ale snivé.

Nechytá se
blbá škola
která z ptáka
dělá vola.
Dostane tě
jenom láska
s ní dáš pusu
z cíga
práska

Píšeš básně
o milosti
z písmenek
i masa kostí.
Nepřestáváš nikdy psát
snít
blbnout
a milovat.

22.7.2007

Sestřička

D – doktor

S – sestra

P – pacient

S – „Co je vám, doktore? Jste tak smutnej.“

D – „Ále, nejsou pacienti.“

S – „Buďte rád, pořád si jen každěj stěžuje, brečí a má plno řečí. Ted' máte aspoň jednu klid.“

D – „Když já ale potřebuju mluvit s lidma.“

S – „Mluvíte přece se mnou.“

D – „Říkal jsem s lidma, vy jste sestra.“

S – „No, to jste mne moc nepotěšil.“

D – „Myslíte? Jsem to blbě řekl. Vy jste víc než člověk, jste sestra, můj anděl strážnej. Nebýt vás, tak tady mám v těch lejtrech bordel, jak v tanku a nic nikdy nenajdu.

A taky bych tady trčel jako kůl v plotě a nemohl se s nikým vykecávat. Samomluva je prý léčivá, říkají někteří páni kolegové, ale co doktor to názor. Já tedy felčarům moc nevěřím, je to banda cvoků.“

S – „Dyť já vím, doktore. Taky jsem u vás skoro patnáct let.“

D – „To znělo jako invektiva, anděli.“

S – „Taky že ano, ale jen pro vaše dobro. Někdy je zdravé chlapa popíchnout, aby přišel na jiný myšlenky. I doktora.“

D – „Jestli se nepletu, sestři, tak to byla druhá. Nejste vy dneska nějak impertinentní?“

S – „Jsem, to víte, taky mi chybí ti milánkové, co k nám furt lezou. Případi. Jeden krásnější než druhej.“

D – „Vid'te? Tak to vám tedy vše promíjím. Není nad

krásný vztah k práci a lidem. Jak říkají sportovci – do všeho se musí dát srdíčko."

S – „No, dneska budou mít naše srdíčka pohov. Ale na zítra tady mám... jo, jednoho pračlověka – přijde i s pazourkem, že prej nám ukáže, jak se zabíjel a kuchal mamut. Naštěstí ho přivedou v kazajce i s předmětem doličným.“

D – „Tedy sestři, to bude bombónek, už se těším. Snad bude mluvit česky a třeba to bude i sám Mamutik. Asi hodně četl toho Štorcha. V separaci máme pěkně polstrované místečko a pazourek mu vyměníme za seřízlej šmrdlipuk, ať se chlupáč vyřádí.“

S – „S dalšíma vás nebudu unavovat, samí staří známi. Jeden Napoleon, dvě Jany z Arku – matka a dcera, pak jeden slimák – hrozně to tady vždycky oblemtá. No a to je všechno.“

D – „To víte, sestři, je vedro i blázni jsou líní bláznit. Ale počkejte na podzim, to bude frmol. To nám půjde hlava kolem.“

Tak, pro dnešek máme hotovo, půjdete domu hned, nebo nám uvaříte závěrečnou kávičku?“

S – „Já bych šla radši hned, když dovolíte. Dneska byl děsnej hic a taky bejt s váma celej den sama, to člověka utahá.“

D – „No počkejte, dámo, utahá... copak jsme si pěkně nepovídali? Mně se zdálo, že je nám spolu docela fajn.“

S – „Zdání klame, doktore, nebejt mě, tak se tady rozbřečíte, že nemáte koho léčit. Hlavu mi furt strkáte na klín, že potřebujete pochovat, nikdo vás prej nemá rád, nikdo za vámi nechodí a jste tak sám a sám bez teplého bláznivého slova. Tomu se říká profesionální deformace, když nejsou pacienti, tak máte abst'ák jako prase.“

D – „Tak dobře, dobře, jak myslíte, osobo. Tedy nashledanou zítra v devět.“

S – „Nashle, doktore, a nic ve zlým. Teď mi tak napadlo - zítra bude práce, lidi, růžově hned doktor vidí, i sestra je jako med, vlepil by jí pusku hned.“

D – „Heeezky, sestři, vy jste docela jako básník, někam to pište.“

S – „Dyť taky píšu, na internetu je nějaký Psavec, tam je nás víc. Přijďte se kouknout, jeden si říká Kařan a píše bezvadný povídky i o cvokařích. To je počteničko, éňo něňo.“

D – „Tak díky za tip, si ho určitě omrknu. A už běžte, je dávno padla a ani s tím srdíčkem se to nemá přehánět.“

S – „Už je pryč, doktore, dáte si tu kávičku?“

D – „Dám, zlato a dvojitou, s velkým panákem navrch. Tyhle ty pošahaný bejvalý sestry, to je síla. V každým vidí jen pacienta, nebo toho svého doktora. Prej to chytila od něj.

Mezi námi děvčaty, já bych jí to docela věřil.“

24.7.2007

Ramadán

Muslim

večer

v ramadánu

přežral se a pad na dámu

pak

s kolegou

si lokli moku

a dál předli mokrou sloku.

Ráno zmoklí sprchu dali

s koránem se porovnali

vykročili - zbožnou líc

mokré noci

suše

vstříc.

25.7.2007

Rozhled

**Hlavu do písku
prdel do světa
vyřešil
kam spadne raketa.**

28.7.2007

Mlsalka

Chroupá hořkou
myška
chroupá sladce mléčnou
šup do bříška.

Čokoláduje se statně
zítra
jí snad bude špatně
teď
povolí si knoflík
u kožíška.

26.9.2007

Vyzytka

I s y
kdiž prohodý
sy kdos
byje mne to do očý
jako býlí kos.

9.6.2007

Votoč

Voprsklej
vobejda
vobjektivně
vobjel
vočima
vokolojdoucí

vokamžik
vorlího
voka

von

vobratně
votočil
vo
vobnos
votesánka
vobědvajícího
vomastkem
voslizlou
vohavnost

vopatrně
vodprejsknul
vokamžitě
vod vobjektu
vochmatyka

vobohacen
vopodál
vopřen
vokouněl
votrávenej
vopět
vokolo

voznačujíc
vobětních
voslíků
vočesání
votevřených
voblblej
vobličejem
vojel
vobjekt
vomaštěný
voslí
vomezeností

vocas

vobávanej
vomaskovanej
vorgán
voznačil
vokamžitě
vokončetinu
vodpornou
vobručí

vodveden

vopět

vodkroubí

vodpovídající

votravnej

vomezující

vopruz

votevřen

vokamžitě

vodešel

vopakovaně

voholit

votroubky

votevřený

vochmatyku

vopatrně.

9.12.2007

Žena

**Žena v nůši
píseň hude:
donesena
vykrmena
oblažena
jako žena
poražena
naložena
kořeněna
propečena
do červena
rozřezána
rozprostřena...
až snědena
kost jen zbude.**

-

na slova - žena, nůše, píseň, kost

2.1.2008

Loučení

Můj milý
bedříšku
dozvěděl jsem se na tě
něco
moc ošklivého

vím
vždycky jsi byl věrně jen můj
ale ne
bedříšek
melanom
a zhoubný
je tvé pravé jméno.
Tak se s tebou loučím
a nezlob se
že jsem si tě nechal,
po tak dlouhých letech mazlení
odborně vyříznout
tak
pa...

už můžete, pane doktore.

1.3.2008

Kupte nebolest

Mačkám tlačítko - NEBOLÍ
sakra
zase nefunguje...
šlendrián
asi z Číny
vyhodím a koupím jiný.
Na trhu s tlačítky je fronta
lidi
si brakují konta
nebolest
chce každý z nich
život jenom - samý smích
tak se tlačí
na tlačítka
a věří
věří
věří... a láteří
že
zase nefunguje
šlendrián
z Číny
asi
ale kupují
protože jim nic jiného nezbývá.

?

23.3.2008

Na roztrhání

Žížala
kus
co
kus
rozlezla se do stran
kypřit hlínu
na humus.

2.4.2008

Nepadá a nepadá

Hvězdičko

padej

mám hrozně důležitý přání

tak padej

prosím

já to moc potřebuju

no tak

proč nepadáš, když tě tak úpěnlivě prosím

no jo

sedíš si tam nahoře, jako přilepená

a já se svým bolem

jsem ti putna

tak sakra

už mě to docela štve

se nebudu furt hloupě doprošovat

trhni si

půjdu

a udělám si to sám.

14.4.2008

Víly vyly vílí vášní

Víly
pily
síly
slívy
cely
divy
chtíci
vyly
vřely
chtěly
těly
hýly
zřely
měly
s oulo
žily

čily
nyly
oula
žily
těly
třely
třelý
říji
říčný
střilí
žilí
moky

**cílí
loky
ústý
pitý
oulo
kvílí**

**zvony
nocí
i dny
bily
oni
žili
pyjí
pílí
bílý
lepký
třísni
prsy
boky
vlasy
není
mytí
lepci
šílí
údy
klíží**

**vílí
sloky
mily
končí**

není
zbytí
zbytky
lásky
chutí
slíží
rádi
utli
oulo
vášní
oči
klíží
oni
těly
plní
peří
hříží
kulí
píčí
vůní
tulí
medi
chrouní...

ušlí
usli.

23.5.2008

Na písku

V ratolišti písku
zemřela
bábovička.

Pachatel
zasypán jejími ostatky
pláče.

A teď se směje
truchlící
pozůstala.

Tvoříc
novou bábovičku
smutní.

Bez pachatele
to není
ono.

30.5.2008

Pivko ano

**Kvasnicovým pivem s'at
vám se tu
i můj kat.**

**Pak
z přemíry té dobroty
peru triko
kalhoty.**

8.6.2008

Smutným

Když v luhy vtrhl květný máj
já vzkřikl: to v háji je
já sám
tak vyslat naň, psí divou láj
zahnat tam
jej
kde nezván vzkvet
já nemám s kým
za ruku jít
v páru pít, svůj ranní čaj
to bol
jenž tísně hruď
chuť běre
žit.

To básník píše lidé vám:
život sám
jest klenot váš
mocen jsi li, verše páš
a smíchu díl, tam směle vraž
a bol se menší
uhlídáš

až tak, že vstříc mu jednou v srdci díš:
ach život?
ten jest malý, blbý
ale náš.

3.8.2008

Přesmyčka

**Že smrk
není jedlí
víme.**

**Jedlý smrk
je li komu
v tu ránu se pozvracíme.**

13.8.2008

Tučným básníkům

Jak nilský proud
tečou po bradě tvé sliny
když jenom - kotníček
si letmo odhalím

jsi připraven
jak vidím a nebudeš už jiný
a já
po lýtko
se zjevím očím tvým

tu cítím
vibrace a steny
jež v těle tvém jsou(zatím)
zamčeny
to
své kolínko, na pospas ti dávám
kolínko
ten příslib pro ženy

a
dál už nevím, co se s námi stalo
rej v mysli
ruce
výkřiky...
tak došlo k tomu, co v nás divě zráló
tak došlo na výron
píslý
na vzlyky

roníme slova, každý na svůj papír
jsme jako uzdy zbaveni
psáček
a psavka
pero, třímaje co rapír
v souboji múz
muž
do ženy

a žena muži
popich
tvrdě vrací
papír se plní slokami...
náš maskot tučňák, už nemá žádnou práci

básníci zhubli
jati
básněmi.

-

na slova - nilský, psáček, tučňák

3.9.2008

A přece se směje

**Podkova tvých úst
vyhlazena mými slůvky
do čárky**

**v U se mění
když podpažením bloudím
chloupky...
to dar
je pro mě nad dárky.**

15.9.2008

Marná touha

**Duše
v těle beze střev
vydala by ráda
řev.**

**Řev
do uší poplety:
chci mít střívka
poety!**

29.9.2008

Sluneční

Slunce
rozkošnický ti nastavuji
celé tělo
do posledního místečka

ach, to blaho
nechat se pomilovat
úplně
všude...

ale opatrně
jsi přece divoký milenec
i milenka
zároveň

ahóóój
do prčic, návštěva
no
tak zase zítra, sluníčko moje:))

už jdu, lidičky

dneska je tak krásně
půjdem se koupat, jo?
tak šup
do plavek.

8.10.2008

Ženou

**Na vlně touhy
zralé**

raší v květ

**bába
radost pohledět.**

21.10.2008

Taková malá, zabijácká říkanka

**Zapíchli pašika
rozložen všady
pupíky narvané
zmaštěné brady.**

**Výslužka hojná
těm, kdo jsou naši
vůně se táhne vsí
z milého paši.**

15.11.2008

Kvoč?

**Kvičící
kvičala
kvačí
k vínu**

kvitujíc

**k vilnému
kvandovi
k výstříku
kvéru**

**kvantum
kvočen
kvete
k vůli**

**kvóty
kvasí**

kvinde.

2.1.2009

Apolenkám k svátku

**Apolena
jméno jmen
tomu chci být
podoben**

**na matrice
žádost mám
křestní jméno - Kajetán.**

10.9.2009

Všem holkám

Dráždí li vás puberta
holky
berte jenom Huberta.

Žádný
Pepík, Franta, Roman
Hubert
je ten pravý
erotoman.

Jeho jméno - láska sama
hub(ičku)
dá
er(o)t(ickou)
a holka
víří nebesama.

14.2.2009

A žena k rozumu přišla

Peru ženě nádobí
necky plné pěny
už se ani nezlobí
nedělá mi scény.

Na valše, teď drbe taky
hrnky, tácky, nože
ždíme
suší
žehlí
skládá...

s takovou
se ožeň.

26.2.2009

Není pět, jako pět

S ratolestmi pěti
v květu
štěstí je
však, snad se pletu

když to vezmu tak -
je li pětkrát dítě
smrad
tu mluvíme o prokletí.

12.4.2009

Písmenková

Mezi řádky
linka

spinká

až polechtá ji
g ý jééé
nožičkou

kýchne

a zavlní se řádek
když na zádech se poškrabe
o h r k
i jiné

tak
a dosti je
té ranní, písmenkové kočičně.

Jo
a O
ji korunuje hubičkou.

29.4.2009

Básnička s vůní orientu

**Pro malou, milou Japonečku
a jejího Japonce
složil jsem pár slov
a tečku.**

Klaněli se bez konce.

4.5.2008 10:31

Všem panicům a pannám

Počal panic
hrátky s múzou
potěšil ji
tam, pod blúzou

sama svléká
vše, co svírá
svobodná se
pootvívá

studem hoří
ale dá se
každému
co k peru má se.

15.6.2009

A proč si nehrát?

Hele
chceš si zahrát s kapkami deště
jen tak
na babu

jedné se vyhneme
a jiná trefí

a co
i kapky mají radost
když si s nimi někdo hraje
slyšíš
smějí se:
plesk
plesk
plesk...

piky piky na hlavu, že na babu nehraju -
deštnííík.

19.6.2009

Mlčeti zlato

Mlč

- vždyť mlčím

nemlčíš, když říkáš, že mlčíš

- ale já mlčím, když zrovna neříkám, že mlčím

tak mlč a neříkej, že mlčíš

- jak ti mám teda říct, že mlčím, když nechceš abych něco
říkala

prostě nic neříkej, drž zobák, kušuj, copak je to tak těžké
pochopit, že mlčení znamená nic neříkat?

- tak dobře, já už ti nic neřeknu, ani že už mlčím...

no, konečně je ticho, ale že trvalo než to pochopila

- a víš, že je prima mlčet, jen tak, ve dvou

ach jo.

2.8.2009

Bašta

**Jablíčko, řekni
nevadím ti?**

**Ale kdež, červíčku
chutnat, je smysl mého života
a tobě
vydržím tak krásně dlouho...**

10.8.2009

Jiná Popelka

Cvrnk

jejda, tři oříšky

ty lískové mám nejradši

ale který uličník sem nacpal ty hadry

a jsou i ve druhém, třetím

no, pěkně je rozdám

a utrhnu si

sama

křup, mhmm, to je pochutnáníčko.

13.8.2009

Kůží

**S radostí se nevelkou
krokodýl stal kabelkou
teď za uši držen
úspěchy má u žen.**

13.11.2009

Par vazanych slovicek, k hackum a carkam

**Mluvim jak pisu
bez hacku carek
lidi se divi
co jsem za darek.**

**Pry place cestina
jazyk muj rodny
ja na to: prdina
mne je to vhodny.**

**Pisu tak vsude
a vsude mluvim
tak je to moderni
ja nic nemrvim.**

**Jsem dite mobilu
je to muj styl
co se mi v srdicko
do mozku vryl.**

12.11.2008

Naruby

**Píšu ti veselou
snad se mi povedla -**

**vyhoup se koníček
pánovi do sedla
řehtá se jako kůň
blažen až k vzletu:
krásný je tenhle svět
z panského hřbetu.**

6.3.2010

Novoroční přání

**Starý rok je nad hrobem
Nový ještě v lůně
optimista září jen
bubák předem stůně.**

Já to беру asi tak:

**něco bude na pytel
něco k pochválení
rád bych ale chválu pěl
na své postavení.**

31.12.2009

Haf

**Ach
ta vůně...
a oni - smrad
nemá člověk
hovna
rád**

**to já je přečtu
s velkou chutí
a oni mě, fuj fuj
nutí
jen ať se té krásy vzdám
bejt mrcha
tak je porafám.**

9.3.2008

Dědovu mísu

**Vyprázdnili
dědovi
tam
na dvorek ledový.**

**Vykakal se pěkně v teple
čta si při tom noviny
a starosti o svou mísu
s chutí
nechal na syny.**

5.8.2007

Noblesní

Ano, taková je
Ona
ta jednou šlápnouc do enóna
dala tomu švih a tón
až se stalo módou
ženám
šlapat s gustem
do enón.

28.11.2007

O hovně

Leze hovno z prdele
hledí na svět kolem
pocítuje ulehčení
vytlačeno volem.

Ač by se to zdálo
jedno
i hovnu vůl smrdí
všechna hovna - jedním hlasem
na světě to tvrdí.

I hovno chce býti hrdo
obejmuto střívky
ať bublaje, nebo tvrdo
v břichu muže
nebo dívky
na to
že je přived na svět
charakter, ne špína...

že mi tohle nevěříte?
Třeba
je to
psína.

21.3.2008

Sběratelka

**Tobě z lásky nesu dárek -
záchodovou štětku
slzy v očích, šťastna šeptáš:
jsi tak milý, dědku.**

**Takovou tu ještě nemám
to klenot, pro mou sbírku...
a vlepila mi pusou vlahou
na intimní díрку.**

-

na slovo - štětka

19.5.2008

Boj o

Oh, co říci k tomu:
sakra práce

na knížecí stolec
stolicí tuhou byv opět usazen
snažně prosím, mou ctěnou panímandu...
však nesplněn(již pátý den)
jest
můj vytoužený s.e.n

než
knížek štos, tu na polici leží
a kletý špunt, vráz je protržen
v něm kniha stkví se, od Maříka svěží -
za hlodem hlod
a smíchy útroby se řeží
až v míse, co jará vlašťověnka
úsilí mého přenádherný plod
spočine

tu úlevou se mysl moje pění
a sbory andělské
se žení v okamžení
hlaholic se mnou, tu nejkrásnější ze všech ód

halelujá, halelujá...mé vyprázdněné končině.

30.8.2008

Na známou notečku

Táhlá
napínává hudba v pozadí
a kdo mi k čertu poradí
co s ní

pardon...omlouvám se...promiňte...

škrundání se šíří kol
to útroby si hrají
až
bubny, jako o život kdos trápí
v sedínce
cos trhá se a konečně
ach
konečně

seru...

-

na téma – v pozadí hraje napínává hudba, a někdo tam
mlátí do bubnů jako o život

3.11.2008

Ten utěšený ostrůvek úlevy

Můj čtenářský koutku
malý
kde tak mi, ach milo tlačit.

Však, li třeba nutně kvačit
a ono
není k vysrání
nečtu a jen křičím: polez, prosím...

nic

tak celý den, ho v sobě nosím
druhý
a přecházím k vykání.

25.1.2009

O veskrze zdravé očistě, mého tlustého střeva

**Klystýr
to je velká věc
po něm
sednu na hrnec
na velkou
a ještě jednu
konec čist
a to
jde ke dnu.**

**Zkuste také, lidé drazí
když se vám
to
připosrazí.**

9.2.2009

Má strana

**Jednou denně
a moc rád
zajdu s chutí posedět
na stranický sekretariát.**

**Vyloučím své sekrety
přečtu knihy, noviny
nemít jiné povinnosti
seděl bych tam hodiny.**

18.10.2009

Život pro hovno

Ptá se hovno papíru:
jaké je, žít pro díru?

Papír jemně váží slova:
víš, sedínku opatrovat
vznešené je nadmíru –
kladu se všem v ona místa
by se skvěla opět čistá
ať jsou pána, nebo paní
bez ohledu na vyznání
věk, či výši konta v bance

absolutní tolerance
rovnost, která velí denně
to mě baví
zpropadeně

sloužím slasti, vždy a všude
všem
i tobě
už to bude...

23.8.2009

Obsah:

Když mraky	1
Půst	2
(?)	3
Spisovatel	4
Svůj?	5
Shůry dáno	6
Hračička	7
Ona	8
Síto	9
Proč	10
Já	11
Lež je, žel	12
Neví	13
Snít, či nesnít?	14
Na pouti	15
Jako v hospodě	16
Misskám	17
Krafna	19
Tak	20
Chtíč	21
Tepláky?	22
Pořád stejně jiné	23
Máme rádi klasiku	24
Dekórum	25
Mé kurikulum, víte?	26
Hrb drb	27
Pohřeb	29
Kdybych tak	30
Člověče	31
Poslední pád	32

Jen sviť	33
Rada	34
Vůně vůní	35
Touha štěněte	36
Otevřené oči	37
K zamyšlení	38
Podzim	39
Přání	40
Domov	41
Děšť	42
Čas	43
Hra	45
Divnej	46
Sen novinového papíru	47
Chybíš mi	48
Jen plačte	49
Sněží	50
Mé rodné	51
Maminko, proč jsou některé mraky jak bubáci?	52
Svoji	53
Po větru	54
Smutek	55
S citem	56
Únik	57
Čtenářům	58
Aspoň chvíli	59
Úsměv	60
Přeji	61
Křížek	62
Stromy	63
... ..	64
Jak chutná	65

Padají66
Volání krve67

Smutné:

Bylo – nebylo68
Troska69
Pozůstalá70
Poslední slova71
Ne73
Osamělá75
Jen klid76
Bolest77
Prosba78
Smrt79
A za dveřmi80
?81
Políbení82
Odchází83
A přeji ti84
Spát nedá85
Dáš?86

Srandovní:

Mouklý87
Krávo88
Poslední tanec89
Příjemné sebevraždy90
Kde jsi?91
Hop hop92
Sestřička94

Ramadán97
Rozhled98
Mlsalka99
Vyzytka100
Votoč101
Žena104
Loučení105
Kupte nebolest106
Na roztrhání107
Nepadá a nepadá108
Víly vyly vílí vášní109
Na písku112
Pivko ano113
Smutným114
Přesmyčka115
Tučným básníkům116
A přece se směje118
Marná touha119
Sluneční120
Ženou121
Taková malá, zabijácká říkanka122
Ach, Vánoce, vy svátky klidu, míru, pohody123
Kvoč?124
Apolenkám k svátku125
Všem holkám126
A žena k rozumu přišla127
Není pět, jako pět128
Písmenková129
Básnička s vůní orientu130
Všem panicům a pannám131
A proč si nehrát?132
Mlčeti zlato133

Bašta	134
Jiná Popelka	135
Kůží	136
Par vazanych slovicek, k hackum a carkam	137
Naruby	138
Novoroční přání	139

O hově:

Haf	140
Dědovu mísu	141
Noblesní	142
O hově	143
Sběratelka	144
Boj o	145
Na známou notečku	146
Ten utěšený ostrůvek úlevy	147
O veskrze zdravé očistě, mého tlustého střeva	148
Má strana	149
Život pro hovno	150

Tomáš Mařík

Živočichání

Text © Tomáš Mařík

Obálka © Tomáš Mařík

email autora: tomascuba@seznam.cz

Vydalo nakladatelství Nová Forma, 2011

Tiskem Nová Forma s.r.o.

1. vydání